

БОЖИЯТА РЕВНОСТ

Дейвид Уилкерсън

1 Януари 1986

Описана в три действия

Първо действие

„А това стана, за да се сбъдне реченото чрез пророка, който казва: Кажете на Сионовата дъщеря: Ето, твойт Цар идва при теб, кротък и възседнал на магарица и на магаренце, рожба на впрегатно.“ И така, учениците отидоха и направиха, както им поръча Иисус: докараха магарицата и магаренцето и наметнаха на тях дрехите си, и Той седна върху тях. И едно много голямо множество постла дрехите си по пътя; други пък сечеха клони от дърветата и ги постилаха по пътя. А множествата, които вървяха пред Него и които идваха след Него, викаха: Осанна на Давидовия син! Благословен, който иде в Господното Име! Осанна във висините! И когато влезе в Ерусалим, целият град се раздвижи и казваха: Кой е Този? А множествата казваха: Този е пророкът Иисус, който е от Назарет в Галилея. И Иисус влезе в Божия храм и изпъди всички, които продаваха и купуваха в храма, и преобърна масите на онези, които обменяха пари, и пейките на онези, които продаваха гълъбите, и им каза: Писано е: „Домът Ми ще се нарече молитвен дом“, а вие го правите „разбойнически вертеп“. И при Него в храма дойдоха слепи и куци и Той ги изцели. А главните свещеници и книжници, като видяха чудесата, които извърши, и децата, които викаха в храма и казваха: Осанна на Давидовия Син! - възнегодуваха“ (Матей 21:2-15)

Виждам как учениците довеждат магарица при Исус, с малкото си магаренце, което я следва наблизко. Учениците полагат дрехите си на гърба ѝ, след което Исус се качва на магарицата и тръгва за Ерусалим. Очите Му гледат храма. Вижте как множествата полагат дрехите си и палмови клонки по улицата, правейки с тях импровизиран килим.

Почти можеш да чуеш как виковете се усилват с нарастването на тълпата: „Осанна! Осанна! На Царя! Благословен е Този, който иде в Господното име!“

Той влиза в града и посетителите попаднали в тълпата питат: „Кой е този Човек? Това не е ли чудотворецът? Не е ли Този, Който възкреси Лазар? Не е ли Този, Който отваря слепи очи и глухи уши и Който лекува сакатите? Той лекува хемороиди само с едно докосване!“

Но вижте лицето Му! Дори веднъж не се спира, за да докосне слепи очи или глухи уши! Не прави никакви знамения, никакви чудеса, болните се протягат за да Го докоснат, а Той като че ли не ги вижда! Дори не хвърля поглед на децата, които толкова много обича! Не казва мила дума на вдовиците, които са толкова близки на сърцето Му!

Исус е замислен! Не гледа наляво или надясно. Защо е толкова сериозен? Защо е този ядосан поглед? Защо са тези смръщени вежди? Той е на мисия, на среща в Бащиния Си дом. Магарицата спира пред стълбите на храма и Исус слиза. Минава през тълпата – тих и решителен. Исая каза за Него: „Ето, твоят Цар идва при теб; Той е праведен и спасител, смирен, и яздейщ на магаре” (Захария 9:9)

Но днес Той не е смирен. Огън блести в очите Му – святата ревност на ревнив Бог е върху Него! „Защото ГОСПОД, твоят Бог, е огън пояждащ, Бог ревнив.” (Второзаконие 4:24)

Исус крачи из храма, а нещо се надига в Него. За непроницателното око това изглежда като религиозно съживление – шумните тълпи са там. Това е сцена на трескава духовна дейност. Проспериращите множества се тълпят около масите – купуват и продават. Кошовете са препълнени с пари, служителите в храма са оживени, Бог никога не е бил толкова известен, религията никога не е била толкова добре приета.

Погледнете отново Исус – ревността за Божия дом буквално Го изяжда! Той стои там, плете бич. С пророческия си взор, пророк Исая видя тази сцена преди много години. Той каза за този момент: „И Той облече правда като броня и сложи на главата Си спасение за шлем, и облече като дреха одеждите на отмъщението, и се загърна като в мантия със ревност. Според делата, така ще отплати... защото ще дойде като стремителен поток, тласкан от ГОСПОДНОТО дихание.” (Исая 59:17-19)

Думата „ревност” тук на иврит означава „Божията ревност”. Ревността на Святия Му Баща Го изяде. Той носеше тази Божествена ревност като покривало, беше облечен в нея.

Исус влиза в тази бърлога на крадци, като стремителен поток, тласкан от Господното дихание! Какви размирици! Бичът изплющява, масите са преобърнати, гълъбите грачат, агнетата са освободени от кошарите си, воловете тъпчат кутиите с пари, търговците бягат уплашени! Всичко, което те виждат е луд човек изпаднал в дива ярост.

„Вън! Вън! Стига! Това е Бащиния Ми дом! Това е дом на молитва! Крадци! Обирджии! Превърнали сте този дом в разбойнически вертеп! Махайте се! Не се връщайте!”

Бичът не спира да тряска, докато не са си тръгнали и последната овца, последния вол, последния гълъб, всички търговци и всички религиозни разбойници.

Когато Исус прочисти храма, Той отново се протегна към нуждаещите се. „И при Него в храма дойдоха слепи и куци и Той ги изцели.” (Матей 21:14)

Второ действие

„А Израил остана в Ситим и народът започна да блудства с дъщерите на Моав; защото те канеха народа на жертвите на боговете си и народът ядеше и се кланяше на боговете им. Израил се привърза към Ваал-Фегор и гневът на ГОСПОДА пламна против Израил. Тогава ГОСПОД каза на Моисей: Вземи всички началници на народа и ги обеси пред ГОСПОДА срещу слънцето, за да се отвърне от Израил яростният гняв на ГОСПОДА. И Моисей каза на съдиите на Израил: Убийте всеки хората си, които са се привързали към Ваал-Фегор. И ето, един от израилевите синове дойде и доведе на братята си една мадиамка пред очите на Моисей и пред цялото общество израиљеви синове, когато те плачеха пред входа на шатъра за срещане. А Финеес, синът на Елеазар, син на свещеника Аарон, като видя това, стана отсред обществото, взе копие в ръката си и влезе след израилтянина в спалнята, и прободете и двамата — израилтянина и жената в корема ѝ. Така язвата престана от израилевите синове. А умрелите от язвата бяха двадесет и четири хиляди души.

Тогава ГОСПОД говори на Моисей и каза: Финеес, синът на Елеазар, син на свещеника Аарон, отвърна яростта Ми от израилевите синове, понеже беше ревностен сред тях с Моята ревност, така че Аз не изстребих израилевите синове в ревността Си. Затова кажи: Ето, Аз му давам Моя завет на мир: ще бъде на него и на потомството му след него, завет на вечно свещенство, защото беше ревностен за своя Бог и направи умилоствие за израилевите синове.

А името на убития израилтянин, който беше убит с мадиамката, беше Зимрий, син на Салу, първенец на един бащин дом от симеонците. А името на убитата мадиамка беше Хазвия, дъщеря на Сур, началник на народа на един бащин дом в Мадиам. След това ГОСПОД говори на Моисей и каза: Притеснете мадиамците и ги разбийте, защото те ви притесняват с коварствата, с които ви примамиха чрез Фегор и чрез сестра си Хазвия, дъщеря на един мадиамски първенец, която беше убита в деня на язвата заради Фегор!” (Числа 25)

„След това израилевите синове отпътуваха и разположиха стан в низините на Моав, оттатък Йордан, срещу Ерихон. А Валак, синът на Сепфор, видя всичко, което Израил направи на аморейците. И Моав се уплаши много от народа, защото беше многочислен, и Моав се боеше от израилевите синове. И Моав каза на мадиамските старейшини: Сега това множество ще изпояде всичко около нас, както говедо изпояжда зеленината на полето.” (Числа 22:1-4). „Ела сега, моля те, и ми прокълни този народ, защото е по-силен от мен, дано успее да го победи и да го изгоня от земята; понеже зная, че онзи, когото ти благославяш, е благословен, а когото проклинаш, е проклет.” (Числа 22:6)

Вместо това Валаам благослови Израел: „Ще се въздигне скипър от Израил, ще поразят моавските първенци.” (Числа 24:17). „Тогава Валаам стана и отиде, и се върна на мястото си” (Числа 24:25). Но преди да се върне у дома, той каза на Валак и на моавците ТАЙНАТА как да победят Израел.

Това, което моавците не можаха да направят с армиите си, го направиха с проститутките и леките си жени. Йоан писа до църквата в Пергам: „Но имам малко против теб, защото имаш там някои, които държат учението на Валаам, който учеше Валак да постави примка пред израилевите синове, за да ядат идоложертвено и да блудстват.” (Откровение 2:14)

Петър описва духът и пътищата на Валаам. Той предупреди, че някои ще „... оставят правия път и ще се отклонят, като последват пътя на Валаам... който обикна заплата на неправдата” (2 Петрово 2:15)

Израел започнаха да следват пътя на Валаам като задоволяваха покварените желания на плътта си. Те бяха дръзки, своеволни и без знание, ругаеха Святия! Те пируваха посред бял ден с очи пълни с прелюбодеяство. Те никога не спряха да грешат и да съблазняват нестабилните души. Сърцата им бяха тренирани в алчност, говореха арогантни, безполезни думи. Бяха чувствени, обещаваха свобода на другите, докато самите те бяха роби на разврата. Те ходеха на празненствата, покланяха се, но те са извори без вода. Ще бъдат унищожени!

Моав покани Божия народ на жертва на боговете им, и отстъпилото семе на Лот се просмука в църквата в пустинята. „защото те канеха народа на жертвите на боговете си и народът ядеше и се кланяше на боговете им. Израил се привърза към Ваал-Фегор и гневът на ГОСПОДА пламна против Израил.” (Числа 25:2-3)

Това е същия Божий народ, който живееше от чудотворна мана. Току що бяха пили вода от скалата. Бяха видяли ужасния Божий съд над дома на Кора, земята буквално се отвори и ги погълна.

Сега те са погълнати от дух на съблазън. Имаше време, когато Израел мразеше Моав и всичко, което той представляваше. Преди, родителите предупреждаваха децата си, учителите и водачите викаха срещу безнравствеността на моавците и мидиамците.

Сега са заедно. Стените, които ги разделяха, ги няма. Компромисът се е разпрострял из лагера като рак. Те се смесиха със света, а Бог нарече това блудство. Включиха злите пътища на Моав в поклонението си. Обърнаха се към прелюбодеяството, проституцията, развода и всякакъв род злини.

Кого да обвиним за унищожението на Божия дом? Кого Бог държи отговорен? Пастирите! Лидерите! „Тогава ГОСПОД каза на Моисей: Вземи всички началници на народа и ги обеси пред ГОСПОДА срещу слънцето, за да се отвърне от Израил яростният гняв на ГОСПОДА.” (Числа 25:4). „И Моисей каза на съдиите на Израил: Убийте всеки хората си, които са се привързали към Ваал-Фегор.” (стих 5)

Грехът бушуваше из лагера, хиляди умираха от тази чума, а нито един глас не се чуваше! Пастирите бяха станали страхливци! Лидерите се страхуваха да нарекат греха със собственото му име! Изглежда никой нямаше ревност за Божията святост. Божият народ беше съблазнен, те бяха под властта на Сатана, и никой не застана срещу това „облечен с правда като броня... като стремителен поток, тласкан от ГОСПОДНОТО дихание!”

Бог каза: „Махайте се, страхливи пастири! Махайте се вие, които подкрепяте греха! Махайте се вие, стражи, които отказвате да надуете тропета в Сион. Те ме разяряват!”

Благодаря на Бог за остатъка, неколцината, които плакаха поради гибелта и разврата в лагера! „И ето, един от израилевите синове дойде и доведе на братята си една мадиамка пред очите на Моисей и пред цялото общество израилтяни”(стих 6). Казваше се Зимрий, а тя се казваше Хазвия. Какъв е смисъла в това? Това е света, донесен точно на входната врата! Това е нагъл компромис! Всичко си е отишло вече! Няма гръм от амвона, няма плач, няма тропетен призив! Моралните ценности са си отишли!

Слава на Бог, че от святия остатък излезе Божий мъж, облечен в Божието покривало на ревността! Името му беше Финеес! „А Финеес, синът на Елеазар, син на свещеника Аарон, като видя това, стана отсред обществото, взе копие в ръката си и влезе след израилтянина в спалнята, и прободя и двамата — израилтянина и жената в корема ѝ. Така язвата престана от израилевите синове.” (стихове 7-8). Финеес беше погълнат от святата Божия ревност. „Тогава ГОСПОД говори на Моисей и каза: Финеес, синът на Елеазар, син на свещеника Аарон, отвърна яростта Ми от израилевите синове, понеже беше ревностен сред тях с Моята ревност, така че Аз не изтребих израилевите синове в ревността Си. Затова кажи: Ето, Аз му давам Моя завет на мир: ще бъде на него и на потомството му след него завет на вечно свещенство, защото беше ревностен за своя Бог и направи умилоствение за израилевите синове.” (стихове 10-13)

Цялото събрание видя злото, всички лидери го видяха. Защо никой друг не се изпълни с Божията ревност? Те бяха твърде заети да анализират престъплението. „Нека не го съдим! Не съдете, за да не бъдете съдени!” „Не знаем сърцето му, може би той наистина обича Бог! Нека всеки погледне в собственото си сърце.” „Не съди слугата на друг човек! Може би Зимрий се опитва да я спечели за юдаизма. Не съди мотивите му.” „Може би не разбира, защото е млад. Нека Святия Дух се оправя с него!”

Павел каза на коринтяните: „Защото вижте, това, че се наскърбихте по Бога, какво усърдие породя във вас, каква защита, какво негодувание, какъв страх, какъв копнеж, каква ревност, какво наказание!” (2 Коринтяни 7:11)

Един мъж, погълнат от святата Божия ревност, излиза от смълчаните маси: „Стига! Това стигна твърде далеч! Ще направя нещо по въпроса!” По-голямата част от Божиите хора не искат да имат нищо общо със святия Божий гняв срещу греха в средите си.

Точно преди Финеес да защити Божията святост, Божия народ ужасен беше видял как земята се отвори и погълна Кора и семейството му. След това падна огън и унищожи 250 левити, които се бунтуваха против властта на Моисей: „А на следващата сутрин цялото общество израилеви синове зароптаха против Моисей и Аарон, като казваха: Вие избихте ГОСПОДНИЯ народ!” (Числа 16:41). Те казваха така: „Стига вече разговори за съда! Ти носиш отчаяние, смут и тъга. Твърде стриктен си, твърде много съдиш. Отпусни се! Нарани някои от избраните Божии хора! Кой си ти, че да съдиш другите?” Не им пукаше за Божията святост! Повече се интересуваха от хората, отколкото от Божията чест! Сърцата им не горяха с ревността на святия Бог!

Бог искаше Израел да знае това: „Финеес усмири гнева ми! Омразата му към греха, ревността му за името Ми – ето затова не изсипах наказание върху всички вас!”

Трето действие

Трето действие е вечното свещенство на Финеес. Бог сключи вечен завет с Финеес и с цялото му потомство. Това беше завет на вечно свещенство! Това означава, че докато Христос не установи вечното си царство, винаги ще има остатък над тях, който притежава духа на ревност на Финеес.

Божият плач е това: „Кой ще стане за мен против злодеите? Кой ще застане за мен против онези, които вършат беззаконие?” (Псалм 94:16)

Нека ви кажа къде се намира Божия народ днес – на абсолютно същото място, на което беше Израел – привързани към идоли, прелюбодействащи със света. Божиите хора са изкушавани, ослепявани, водени от похот. Милиони изпълнени с Духа християни се покланят пред идола на телевизията. Някои от вас се надявахте, че няма да заговоря на тази тема, но Бог сложи копието Си в ръката ми. Чувствам святата Му ревност и идвам като Финеес в шатрите ви – това идолопоклонство трябва да умре!

Знаете какво каза Бог: „Не слагай нищо нечисто пред очите си!” „И да не внасяш в дома си гнусота... безкрайно да се отвращаваш от нея и безкрайно да се гнушиш от нея, защото е проклетия.” (Второзаконие 7:26). „Ще ходя вътре в дома си в чистотата на сърцето си. Няма да поставя пред очите си нищо лошо; мразя престъпване на закона, това няма да се прилепи към мен. Лъжливо сърце ще отстъпи от мен, няма да познавам зло.” (Псалм 101:2-4)

Чуйте извиненията: „Аз не го разглеждам по този начин”. „Не съди!” „Има много добро в това!” Къде е потомството на Финеес, това вечно свещенство? Откога за Божия народ е почително да седи и да гледа сатанинския разврат, с който се парадират – убийства, прелюбодейства, изнасилвания, безразборен секс, изневери, биене на съпруги? Ако не е идол, защо тогава цялото обзавеждане се върти около него?

Списание „Ролинг Стоун” току що пусна на пазара рок енд рол речник, който е наречен библията на тази тема. Тяхната дефиниция: „Рок енд рол-а е евфемизъм на блус, който означава сексуално сношение – точка!” Днес музиката на половото сношение завладява младежите ни. Нахлува в църквите ни. Пънка е навлязъл и на никой не му пука! Кой вика срещу това?

Проповедници ми се подиграват, евангелизатори ми се смеят, само защото святата Божия ревност гори у мен и аз викам, надувам тропета, казвайки: „Това не е Бог! Това е смърдяща плът! Това замърсява Господната трапеза! Пиете от чашата на Сатана!”

Псалмистът Давид написа псалм за отстъпилия Израел и за Финеес. Това силно предупреждение, което трябва да чуем. Той каза: „Те се прилепиха и към Ваал-Фегор и ядоха жертви, принесени на мъртвите. Така огорчиха Бога с делата си и язвата избухна сред тях.” (Псалм 106:28-29)

Аз твърдя, че сме разгневили Бог с идолопоклонството си, губенето на време и яденето на храна, жертвана на мъртвите и зли идоли! Твърдя, че чумата е навлязла между нас! Какво е ужасния брой на разводите, ако не чума? Какво са връщането към греха на децата ни, разбиването на семействата, прелюбодействата, които са навсякъде, ако не чума?

Вече имаме хореография в църквата. Имаме вид на проспериращи, вид на „всичко е ОК.“ Запушваме ушите си за всичко негативно, просто не желаем да говорим за греха! „Говори за чудеса! Говори за Божиите благословения! Говори за великото възстановяване, което се случва!“ И така нататък.

Но Бог все още е ревнив Бог! Когато грехът е осъден, когато Финеев стане, за да защити Божията святост, когато компромиса е изложен и отхвърлен – тогава Бог ще се завърне в присъствието Си. Чумата ще бъде потушена, Божието присъствие ще дойде – тогава танцувайте! Няма да има нужда да правите хореография към танците си. Божият Дух ще излезе, ще бъде спонтанно, истинско! Когато Духът на Финеев дойде върху Божия народ, църквата ще може да прави разлика между светлината и тъмнината, горчивото и сладкото, свято и несвято! Ще бъде различно!

Какво мислите, приятели? Къде сте вие? Бог издига пророци и стражи. Божият тромпет звучи. Ще убие ли пророците? С клевети? Като им се присмивате? Като ги пренебрегвате? Ще призовете ли Бог, за да бъдете погълнати от святата Му ревност? Ще се изправите ли срещу греха? В живота ви? В дома ви? В църквата ви?

Давид каза: „Тогаваша Финеев и извърши съд, и язвата престана. И това му се счете за правда през всички поколения, до века.“ (Псалм 106:30-31)

Какво невероятно изказване! Ние знаем, че вярата на Авраам му се счете за правда. Но ето, че така е и с Божията ревност в сърцето на Финеев. „Във всички поколения – завинаги!“ Това включва и днес!

Езекил имаше видение за човек, облечен в лен, с маркер в ръката. Бог му заповяда: „Мини през града, през Ерусалим, и сложи белег върху челата на мъжете, които въздишат и плачат заради всичките гнусотии, които стават сред него.“ (Езекил 9:4). „Убивайте до изстребване! Но не се доближавайте до никого от тези, върху които е белегът. И започнете от светилището Ми. И те започнаха от старейшините“ (Езекил 9:6). Бог точно сега слага белег на изпълнените с ревността Му!

Кой е истинския Божий мъж, истинската Божия жена? Кой наистина говори от Бог? Кой притежава непоклатимата истина? На кого може да се вярва? Еремия даде отговор на това: „И в пророците на Ерусалим видях нещо отвратително — прелюбодействат и ходят в лъжа, и подкрепят ръцете на злодеите, така че никой не се връща от злото си... В последните дни ще разберете това напълно. Аз не съм изпратил пророците, а те се затичаха, не съм им говорил, а те пророкуваха. Но ако бяха стояли в съвета Ми, щяха да прогласяват думите Ми на народа Ми и да го връщат от злия му път и от злите му дела.“ (Еремия 23:14,20-22)

Заклучение

Божие Слово не може да пропадне! Вечното свещенство на Финеев се издига. Точно сега това послание докосва съответните струни в сърцата на онези, които имат в себе си Божия ревност. Стражи, треперите ли при Божиите Думи?

„На стените ти, Ерусалиме, поставих стражи; цял ден и цяла нощ, никога няма да млъкнат. Вие, които припомняте на ГОСПОДА, не си давайте почивка, и не Му давайте почивка, докато не утвърди и направи Ерусалим за слава на земята.” (Исая 62:6-7)

„И ГОСПОД изпращаше до вас всичките Си слуги, пророците, като ставаше рано и ги изпращаше, но не слушаште и не приклонихте ушите си да слушате. И казваха: Върнете се сега всеки от злия си път и от злите си дела, и ще владее земята, която ГОСПОД даде на вас и на бащите ви за вечни векове! И не ходете след други богове, за да им служите и да им се покланяте, и не Ме разгневявайте с делото на ръцете си, и няма да ви сторя зло.” (Еремия 25:4-6)

„Стражите му са слепи, всички нямат знание. Всички са неми кучета, които не могат да лаят. Сънуват, лежат, обичат дрямката. А кучетата са лакоми, не знаят насищане. И те са овчари, които са неспособни да разсъждават, всички са се отбили в своя собствен път, всеки за изгодата си, всички до един.” (Исая 56:10-11)

„Праведният загива и никой не взема това присърце; и благочестиви мъже се отнемат от земята и никой не размисля” (Исая 57:1)

„И ГОСПОДНОТО слово беше към мен и каза: Сине човешки, говори на синовете на народа си и им кажи: Когато докарам меч върху някоя земя и народът на онази земя вземе някой човек от себе си и си го постави за страж, и той, като види, че мечът идва върху земята, затръби тръбата и предупреди народа, тогава, ако някой чуе добре гласа на тръбата и не се пази, и мечът дойде и го постигне, кръвта му ще бъде на главата му. Той е чул гласа на тръбата, но не се е пазил — кръвта му ще бъде на него; а който се пази, ще избави живота си. Но ако стражът види, че мечът идва, и не затръби тръбата, и народът не се пази, и мечът дойде и постигне някого от тях, той ще бъде постигнат заради беззаконието си, но кръвта му ще изискам от ръката на стража. И ти, сине човешки, поставих те страж на израилевия дом. И така, чуй словото от устата Ми и ги предупреди от Моя страна.” (Езекил 33:1-7)

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1986 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Jealousy of God](#) / [Божия ревност](#)